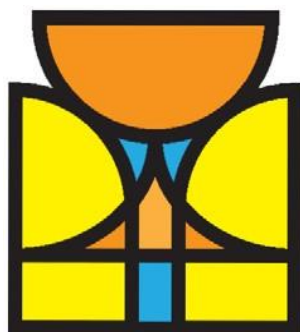

Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2023

26

*Epištola Žižkovským
neděle 17. prosince 2023*

*Poušť i suchopár se rozveselí,
rozjásá se pustina a rozkveté kvítím.*

*Bujně rozkveté,
radostně bude jásat a plesat.*

(Iz 35,1-2)

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Přeji vám pokojný adventní čas a těším se na setkání s Vámi.

Dnešní sbírka byla určena na Diakonii: Středisko celostátních programů a služeb sídlící u nás v domě. Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Program následujícího týdne:

V pondělí v 17:30h: Tensing; V 18:30h se sejde hospodářská komise.

Úterní setkání dětí se tentokrát nekoná, sejdeme se až zase v příštím kalendářním roce.

Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi

Ve čtvrtek v 19h se koná další Podvečer nad Biblí.

Přijďte se společně adventně zastavit.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Lk 1,8-16

8 Když jednou přišla řada na Zachariášův oddíl a on konal před Bohem kněžskou službu, 9 připadlo na něj losem podle kněžského řádu, aby vešel do svatyně Hospodinovy a obětoval kadidlo. 10 Venku se v hodinu té oběti modlilo veliké množství lidu. 11 Tu se mu ukázal anděl Páně stojící po pravé straně oltáře, kde se Obětovalo kadidlo. 12 Když ho Zachariáš uviděl, zděsil se a padla na něho bázeň. 13 Anděl mu řekl: „Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan. 14 Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození. 15 Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým. 16 A mnohé ze synů izraelských obrátí k Pánu, jejich Bohu; 17 sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a vzpurné k moudrosti spravedlivých a připravil Pánu lid pohotový.“

EVANGELIUM: Jan 1, 6-8 + 19-29

6 Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. 7 Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. 8 Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. 19 Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ 20 Nic nepopřel a otevřeně vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ 21 Znovu se ho zeptali: „Jak to tedy je? Jsi Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ 22 Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Za koho se sám

*pokládáš?“ 23 Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti:
Urovnejte cestu Páně– jak řekl prorok Izaiáš.“*

*24 Ti vyslaní byli z řad farizeů. 25 Otázali se ho: „Proč
tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?“*

*26 Jan jim odpověděl: „Já křtím vodou. Uprostřed vás
stojí, koho vy neznáte– 27 ten, který přichází za mnou;
jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u jeho obuvi.“*

*28 To se stalo v Betanii, na druhém břehu Jordánu, kde
Jan křtil. 29 Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k
němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.*

KÁZÁNÍ

Advent je taková doba, jako dělaná, pro Jana Křtitele. Jeho – ne jen čtvrt hodinka slávy, ale hned jedna až dvě adventní neděle (podle toho, pro které adventní perikopy se rozhodneme). Povětšinu roku přemýšlíme o tom, co řekl *Ježíš*. Co udělal *Ježíš*. Co *o něm* napsali jiní a hlavně, co nám říká dnes. V Adventu dáme prostor Janu Křtiteli a necháme chvíli mluvit jeho.

Když se měl narodit, předpověděl o něm anděl veliké věci:

Bude veliký před Hospodinem

Už od mateřského lůna bude naplněn Duchem svatým

Obrátí spoustu lidí zpátky k Bohu

A zasáhne i do vztahů uvnitř, mezi lidmi:

Obrátí srdce otců k synům a naopak.

Bude trošku vybočovat svým stravováním:

Víno ani opojný nápoj nebude pít (a vůbec bude trošku podivné, co všechno nebude jíst a pít a naopak, co jíst bude)

A bude připomínat proroka Eliáše.

Vlastně už svým vzhledem, ale především *v duchu a moci Eliášově bude připravovat cestu* tomu, co přijde. A tomu, *kdo* přijde.

ii.

To všechno předpověděl anděl už jeho rodičům, když se měl Jan narodit. Ale když už se jednoho dne postaví na vlastní nohy a nastane čas, aby s tím vším začal, dosáhne ze všeho nejdřív toho, že se o něho začnou zajímat úřady. Přijde komise z Jeruzaléma, aby ho vyslechla.

Skoro to v evangeliích vypadá jako pravidlo: sotva se o něco pozitivního začnete pokoušet, začnou se o vás zajímat úřady. Všechno to ostatní – ti otcové, kterým měl obrátit srdce k synům a synům zase k otcům; a všichni ti lidé, které měl obrátit zpátky k Bohu, ti se zatím nějak nekonají. Nebo aspoň ne nějak viditelně, ve velkém. Ale komise přijde zkoumat okamžitě. Aspoň v Janově evangeliu je to vlastně to první, co o Janovi čteme. Jan se poprvé dostane sám ke slovu v podstatě při výslechu.

iii.

Jeruzalémská komise se ho ze všeho nejdřív zeptá, jestli náhodou není *mesiáš*. Protože kdyby to náhodou *byl* skutečný mesiáš, byla by na místě opatrnost. To by si i taková komise z kněží a levitů musela dávat pozor. Mesiáš přijde, aby se ujal vlády. A to by ti, kteří teď vládou a ovládají, najednou přišli o své jistoty. I ti, kteří je z Jeruzaléma poslali prozkoumat situaci, by velmi znejistěli. Nebylo by dobré si rozházet skutečného mesiáše.

Jan Křtitel je ale hned na začátku uklidní, protože je ujistí, že ne. *On* není ten mesiáš.

Nějak už té vyšetřovací komisi nezmíní, že zrovna včera toho skutečného mesiáše křtil v Jordánu. Že viděl, jak na něj sestupuje Duch jako holubice.

Protože na to se neptali. A stejně by mu to asi v tu chvíli neuvěřili. A ještě budou mít dost příležitostí se s ním seznámit.

iv.

Ale dotazy pokračují: *Jsi tedy Eliáš?*

Eliáš byl prorok, který žil kdysi dávno. Ale tradovalo se o něm, že neumřel tak, jak to běžně lidé na konci života dělávají. Ale že si ho Bůh vzal přímo k sobě. Dokonce snad na ohnivém vozu. Čekalo se, že se jednoho dne vrátí.

Eliáš byl také poněkud svérázný. Jan Křtitel ho v něčem hodně připomíná. Ale hlavně: ten dávný Eliáš dělal

v ledasčem pořádek. A docela rád kritizoval, jak mocné, tak ty obyčejné. A kdyby se teď z nebe vrátil, zase by nás tady možná začal organizovat. A kritizovat. A bylo by ho všude plno, a nejspíš to, co by nám říkal, by nebylo moc příjemné.

A když někdo jezdí do nebe na ohnivém voze, tak se taky nevyplatí si ho rozházet.

Ale Jan Křtitel je znovu uklidní: *Nejsem.*

Aspoň ne tak, jak si oni toho Eliáše a ten jeho příchod představovali.

Pečlivý čtenář by tady mohl zpozornět. Protože když jsme prve slyšeli, co anděl říká Zachariášovi, tak tam už něco o Eliášovi zaznělo: *půjde v duchu a moci Eliášově.*

Jenomže jak ten Ježíš, tak ten Křtitel, který ho předchází, jsou jaksi *jiní*, než se čekalo.

Takže pokud se jeruzalémští komisaři opatrně ptají: jsi ten Eliáš, který nám sem přišel dělat pořádek? může jim Jan klidně odpovědět: Ne, *takový* Eliáš tedy nejsem.

v.

A skoro až sem je slyšet, jak si oddechli. Ale ještě přece jen zbývá jedna otázka: *Jsi ten prorok?*

Ono by tam možná mohlo být *jakýkoliv*: prostě jsi tedy nějaký další prorok? Ale tak, jak je ta otázka položená, tak je to nejspíš otázka na Mojžíše. Protože kdesi v Páté

Mojžíšově (Dt 18,18) Hospodin říká Mojžíšovi: pošlu jim proroka, jako jsi ty. *Ten* prorok, na kterého se tady komise ptá, je nejspíš *ten prorok jako Mojžíš*, který odvedl svůj lid. A kdoví, kam by ho odvedl tentokrát. Ale Jan Křtitel odpoví: *Nejsem*.

vi.

No a jeruzalémským úředníkům tedy nezbyvá, než položit tu poslední, na pohled poněkud fádňější otázku: *Tak co seš teda zač? Kdo tedy jsi?* Ať si můžeme něco zapsat a doma v Jeruzalémě referovat.

Když si ten rozhovor projdete, tak jak jsme to teď udělali, tak ona je to vlastně úplně od začátku tahle otázka: *Kdo vlastně jsi?*

Otázka, kterou kladli tenkrát Janu Křtiteli – protože na sebe upozornil. Ale zároveň je to otázka, kterou si dřív nebo později položí každý. *Kdo vlastně jsem? Kam směřuji?*

Tuhle otázku si klademe právě tak nějak v rozhovoru s lidmi okolo sebe. *Vůči nim* se poznáváme i vymezujeme. Kdo vlastně jsem: jsem vzorná matka; nebo poslušná dcera; nebo vzdorovitá dcera; hodná babička? Jsem páté kolo u vozu? Potřebuje mě ještě někdo?

A lidé, kterými jsme obklopeni, nám občas tu odpověď nejen umožňují, ale i komplikují. Protože mají své představy – o nás. O tom, kdo jsme. Nebo jací máme být. A co máme dělat. Tak jako ten Jan Křtitel, který si na cestě k tomu, co *je* (co je zač) musel projít hned celou řadou otázek, které s díkem odmítl. Jako že *tohle* není a nechce a nebude.

vii.

Ale teď už je na čase, aby se Jan sám dostal ke slovu a podle svého nám řekl, co si z toho vybral a co je tedy zač:

Jsem hlas volajícího na poušti. Ten, jak o něm mluvil prorok Izajáš.

A jeruzalémští úředníci mohou pokojně odejít. Protože koho by zajímal nějaký *hlas*. A ještě ke všemu na poušti. Tak ještě, kdyby něco nevhodného pokřikoval na chrámovém nádvoří, to by se možná muselo řešit. Ale na poušti ať si takový hlas volá kde chce a co chce. Tam ho uslyší leda velbloud nebo zbloudilá karavana.

viii.

Hlas volajícího na poušti. Když se řekne *hlas volajícího na poušti*, tak to ve mně vyvolává spíš představu někoho, kdo volá o pomoc, někoho v nouzi. Aspoň já, kdybych se ocitla sama na poušti, bych asi volala o pomoc. A nejspíš marně, kdybych tam byla sama.

Jan Křtitel je ovšem takový osamělý hlas na poušti, který tam nevolá *o pomoc*, ale *o naději*. Jako že informuje tu poušť o naději. O naději, že se ta poušť jednoho dne může proměnit v rozkvetlou zahradu a nemusí zůstat pouští.

ix.

Jeruzalémští úředníci spokojeně odešli, protože nepochopili, že ta *poušť* nemusí být jenom Sahara. Že taková poušť může být i v lidských srdcích. I v našich srdcích. I *mezi* lidmi. Klidně i ve městech, kde žije mnoho lidí. Takže ten hlas volajícího na poušti bude nakonec slyšet klidně i v Jeruzalémě, a dolehne možná až k nám na Žižkov.

I proto je tak důležité, že ten hlas volá něco o naději a o tom, že ta poušť nemusí být pouští.

x.

Ale abychom ten Janův rozhovor doposlechli až do konce. On tam na závěr zazní ještě takový dovětek, kdy Jan zahlédne přicházet Ježíše a řekne:

Hle beránek Boží, který snímá hřích světa.

Jako by řekl: Hele, ten, na koho jste se ve skutečnosti ptali, jde zrovna támhle.

Jenomže to už ti úředníci nezaslechnou, protože mezitím odešli.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,

v tobě se nám otvírá tajemství života,

smysl našeho bytí.

Ty nám pomáháš nalézat odpověď na otázku: kdo vlastně jsem?

Spolu s Janem Křtitelem vyznáváme, že ty jsi ten beránek Boží, který snímá hříchy světa.

Prosíme, dej nám zaslechnout tvůj hlas. Dej se zaslechnout všem trpícím, utlačovaným, potřebným. Osamělým, na které doléhá jejich stísněnost, teď okolo Vánoc, více, než kdy jindy.

Ty dovedeš změnit poušť a suchopár v rozkvetlou zahradu, prosvítit i tu zdánlivě nejtemnější tmu, prosíme, dotkni se našich srdcí.

Prosíme za místa, kde se válčí, za lidi bez domova, bez přátel, nemocné a umírající.

Prosíme, obdař náš svět pokojem.

POSLÁNÍ: 1 Tess 5,16-23

16 Stále se radujte, 17 v modlitbách neustávejte.

18 Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. 19 Plamen Ducha nezhášejte, 20 prorockými dary nepohrdejte. 21 Všecko zkoumejte, dobrého se držte; 22 zlého se chraňte v každé podobě.

23 Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

POŽEHNÁNÍ: Nu 6, 24-26

*At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

10.12. 9:30h	Eliška Vančová
17.12. 9:30h	Olga Mrázková
15h	Vánoční hra společně se sborem Žižkov 1 (v Betlémské kapli, Prokopova 4)
24. 12. v 16h	Štědrovečerní ztišení, Olga Mrázková
25.12. 9:30h	Boží hod vánoční, Eliška Vančová
31.12. 9:30h	Olga Mrázková

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010